

az öklömel annak a festet naccsá-gá-ának,
igyenesen a szeme köz-i, s osztán még többet,
s én osztán már többre semire nem emléxem,
csak ara a, amikor azok a, akik az ablakban s a, az
ajtóban a, vinyogva a rö-hö-ögéstől, leskelőttek
a, addig, hogy bé-szaladnak a, hogy leszednek a
naccsá-gáról, mert az es elkezdett kö-özben
öblös férfiha-hangon sikojtozni s még ordibááni,
hogy mencsetek meg a, megöl az idi-i-óta,
hogy azok bé-szaladnak és leszednek róla, s
osztán inentől már sem-mire nem e-emlékszem.

